

Українець

Борис Грінченко

Він українець — це запевне,
Бо хвалить сало й галушки,
Та ще вишиванії вдома
Бере він на ніч сорочки.
Колись він навіть — хоч давненько —
Щось написав чи переклав,
Але ж цензура — боже — люта!
І пер він більше не псував.
Колись кричав: "Народ люблю я!
За його хрест би я поніс! "
І за народ в каліках-віршах
Пролив дрібних він з ложку сліз.
Але ж народ — темнота темна —
І віршів тих не зрозумів, —
Мужицтво кинувши, герой наш
На "тепле місце" десь засів,
І хоч накази часто пише,
Щоб в шори брали мужиків,
Але ж він каже: "Україну
Люблю я так, як і любив ".
Він галушки і досі хвалить,
І "Кобзаря " бере читать,
І напідпитку починає
Слова вкраїнської вживать...